

Ulrik Lauritzen

Flod

348 sider

Brændpunkt

En meget spændende måde at skrive en krimi på. Der er styr på handling, sprog og engagement. Og så er der godt med location droppings, så man med det samme føler sig hjemme og kan referere til de steder, årstal og begreber, man gennem tiden har som læser har haft reference til.

Op en lille, dansk vadehavsø har en gruppe mænd holdt Karl Seibech skjult for omverdenen siden anden verdenskrig. I 1976 bliver han fundet død på stranden. Og i lommen har han nogle bånd, der afslører både hans og en række øboeres grumme fortid.

En socialpsykolog ankommer til øen for at deltage i opklaringen af drabet sammen med kriminalkommissær Kristian Hansen. Og så kan det ellers nok være, vi blive vidne til en række begivenheder og hemmeligheder, der trækker dybe spor til en voldsom fortid.

Det bliver alt lige fra knoglerester på bunden af en brønd, referencer til Argentina, hvor krigsforbryderen Adolf Eichmann fik et godt og velbetalt job, til flyvemaskinerne F-100 og G-288, Tirstrup Lufthavn, Sofielund, Havnevej og mange andre steder, der vil være genkendelige for lokale og ikke mindst de, der interesserer sig for historier, krigsforbrydelser og ø-samfunds lukkethed, mistro og hemmeligheder.

Slagtebænken og Lakolk Strand er også med.

Bogen er hamrende spændende og dygtigt skrevet og redigeret, man flyver igennem den, og kommer til at tænke på de grusomheder, der fandt sted i generationerne, som sådan set er en del af det fodfæste, vi som danskere hviler på idag.

Dejlig læsning.

Flod

Tirsdag, 6. april 2021 09:45 - Senest opdateret Tirsdag, 6. april 2021 13:06
